

**UCHWAŁA NR XVII/129/17
RADY GMINY DZIADKOWICE**

z dnia 7 czerwca 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Dziadkowice

Na podstawie art. 18, ust. 2, pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016r. poz. 446, poz. 1579, poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 730 i poz. 935) i art. 229, pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, poz. 868, poz. 996, poz. 1579, poz. 2138 oraz z 2017 r. poz. 935) Rada Gminy - po zapoznaniu się z wynikami badania skargi przeprowadzonego przez Komisję Rewizyjną - uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się, że skarga wniesiona przez Arkadiusza Malewskiego na działania Wójta Gminy Dziadkowice w sprawie remontu drogi 309 na odcinku 350 m jest bezzasadna, z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Niniejszą uchwałę należy przekazać wnoszącemu skargę.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady

Teresa Wasilewska

Uzasadnienie

W dniu 13 marca 2017 r. wpłynęła do Rady Gminy Dziadkowice skarga Pana Arkadiusza Malewskiego na działalność Wójta Gminy Dziadkowice. Pismami z dnia 17 marca 2017 r., 14 kwietnia 2017 r., a następnie z dnia 24 maja 2017 r. skarżący został poinformowany o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy. W dniu 29 marca 2017 r. Rada Gminy Dziadkowice podjęła uchwałę Nr XVI/121/17 w sprawie zlecenia Komisji Rewizyjnej zbadania skargi na działalność Wójta Gminy Dziadkowice.

Komisja Rewizyjna w dniu 12 kwietnia 2017 r. badała zasadność złożonej skargi, w której ww. zarzuca Wójtowi brak działań w sprawie remontu drogi nr 309 na odcinku 350 m.

Komisja Rewizyjna zapoznała się z wyjaśnieniami złożonymi przez Wójta Gminy Dziadkowice Mariana Skomorowskiego oraz Kierownika Referatu Rozwoju Gospodarczego Jana Borzysza ustalając, co następuje: Pan Arkadiusz Malewski w dniu 23 lutego 2017 r. zwrócił się z podaniem do Wójta Gminy Dziadkowice o wykonanie remontu drogi nr 309 na odcinku 350 m. Kierownik Referatu Rozwoju Gospodarczego stwierdził, iż po okresie zimowym stan dróg uległ znacznemu pogorszeniu i przeważająca część dróg wymaga wykonania bieżących napraw. Z uwagi na niekorzystne warunki pogodowe bieżące naprawy polegające na równaniu nawierzchni dróg oraz nawiezieniu warstwy żwiru nie były wówczas możliwe do wykonania.

Stwierdzono, że stan drogi nr 309 w porównaniu do stanu pozostałych dróg gminnych nie kwalifikuje jej do remontu, ponieważ jest wiele odcinków o bardzo złej nawierzchni, której stan techniczny uniemożliwia przejazd (Dołubowo-Chrościanka, Smolugi Kolonia). Gmina realizuje zadania w ramach możliwości finansowych, nadając poszczególnym sprawom określony na podstawie stopnia pilności priorytet. Z uwagi na brak środków finansowych remont wskazanego odcinka drogi nie jest możliwy, jeżeli zaś zajdzie konieczność bieżącej naprawy z chwilą poprawy warunków pogodowych zostaną podjęte w tym zakresie stosowne działania.

W dniu 10 marca 2017 r. pismem RG.70231.10.2017.JB skarżącego poinformowano, że w najbliższych latach w ramach budżetu Gminy Dziadkowice nie jest planowana przebudowa drogi lokalnej o numerze geodezyjnym 309 w żadnym zakresie ze względu na niewystarczającą ilość środków finansowych oraz ze względu na to, że droga ta nie została ujęta do remontu w Strategii Rozwoju Gospodarczego Gminy Dziadkowice na lata 2015-2020.

Należy zauważyć, iż Wójt Gminy Dziadkowice jako organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego na mocy art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 446 ze zm. 2017 r. poz. 935) gospodaruje mieniem gminnym.

W świetle utrwalonego stanowiska judykatury i orzecznictwa, remonty dróg należą do sfery działań faktycznych związanych z gospodarowaniem mieniem gminnym i wszelkie wnioski i petycje w tym przedmiocie nie prowadzą do wszczęcia postępowania administracyjnego, którego skutkiem byłoby wydanie decyzji administracyjnej w rozumieniu art. 104 kpa.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 ze zm.) budowa, przebudowa, remont, utrzymanie, ochrona i oznakowanie dróg wewnętrznych oraz zarządzanie nimi należy do zarządcy terenu, na którym zlokalizowana jest droga, a przypadku jego braku - do właściciela tego terenu. Utrzymanie, budowa, modernizacja drogi wewnętrznej należy do kompetencji wójta gminy, co jednak nie oznacza prawnego obowiązku tego organu do wydania zarządzenia nakazującego remont, modernizację takiej drogi w każdym czasie i na każde żądanie. W jednym z orzeczeń NSA wskazał, iż ani art. 7 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) ani art. 8 ust. 2 i 3, ani art. 20 pkt 2, 3, 4 i 11 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 ze zm.) nie kreują obowiązku wójta gminy w przedmiocie wykonania czynności remontu drogi wewnętrznej. Skarga zaś na bezczynność wójta może dotyczyć tylko tych wypadków, kiedy przepisy prawa nakładają na wójta obowiązek wykonania określonej czynności. Co więcej, aby taka inwestycja została zrealizowana powinna zostać ujęta w planie na dany rok, a następnie w budżecie gminy.

Wskazane na wstępie pismo może być zatem rozpatrywane jedynie jako skarga, o której mowa w art. 227 kpa, z którego wynika, iż przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

W postanowieniu z dnia 5 stycznia 2012 r., I OSK 2415/11, LEX nr 1103988 NSA zauważył: "Przedmiot skargi został ujęty bardzo szeroko. Przedmiotem skargi może być zatem każda negatywna ocena działalności

podmiotu powołanego do wykonywania zadań państwa lub innego podmiotu, np. organizacji społecznej, któremu zlecono zadania z zakresu administracji publicznej, oraz ich pracowników i funkcjonariuszy". Jak wskazano w postanowieniu WSA w Warszawie z dnia 9 lipca 2012 r., VII SA/Wa 1427/12, LEX nr 1218324: "2. Użyte w art. 227 k.p.a. sformułowanie "w szczególności" oznacza, iż przedmiotem skargi mogą być także inne okoliczności nie wymienione w powyższym przepisie, z których wynika niezadowolenie z działania lub zaniechania organu. Tego typu skarga ma charakter powszechny, przysługuje w każdym czasie wszystkim obywatelom we wszystkich sprawach i w stosunku do wszystkich ogniw aparatu państwowego i społecznego", por. też wyrok NSA z 3 stycznia 2013 r., I OSK 1762/12, LEX nr 1360824: „Ustawodawca nie ograniczył przedmiotu skargi. Osoba wnosząca skargę powinna wskazać jedynie przedmiot swojego niezadowolenia i podmiot, którego jej zdaniem błędne lub nieprawidłowe działania są powodem złożenia skargi".

Postępowanie skargowe jako odrębny rodzaj postępowania zostanie uruchomione, gdy skarga nie daje podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego ogólnego ani szczególnego, a także nie może stanowić podstawy wniesienia powództwa ani wniosku czy skargi zmierzających do wszczęcia postępowania sądowego (por. postanowienie NSA z dnia 13 grudnia 2012 r., I FSK 1629/12, LEX nr 1239170).

W świetle przedstawionych przez Wójta Gminy wyjaśnień nie sposób dopatrzeć się zaniedbania, naruszenia praworządności lub interesu skarżącego, domagającego się remontu wskazanej drogi.

Należy zauważyć, iż droga ta jest drogą gruntową, częściowo utwardzoną żwirem, a skarżący domagał się remontu w czasie, gdy takie działania ze względu na panujące warunki pogodowe były niemożliwe do przeprowadzenia. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż przy wskazanej drodze zamieszkuje wyłącznie skarżący. Po dokonaniu analizy potrzeb inwestycyjnych, wysokości pozostających w dyspozycji gminy środków finansowych oraz ilości mieszkańców korzystających w przyszłości ze zrealizowanej inwestycji podjęto decyzję o wykonywaniu na ww. odcinku drogi wyłącznie bieżących napraw. Skarżący został pisemnie zawiadomiony o przyczynach odmownego załatwienia jego prośby oraz ustnie poinformowany, że na ww. odcinku drogi będą wykonywane wyłącznie bieżące naprawy.

Rada Gminy Dziadkowice, biorąc pod uwagę wniosek Komisji Rewizyjnej, działając

stosownie do art. 229, pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm. oraz 2017r. poz. 935) uznała skargę Pana Arkadiusza Malewskiego za bezzasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 KPA, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.